

Ода чесному боягузові (1963)

Драч Іван Федорович

Ти вбив свій горизонт і небо отруїв,
Дав дулю сонцеві і плюнув в очі хмарі.
Живеш повзком і помисли свої
Ростиш в клоаці з підлістю у парі.

Багатогранний ти, аж круглий, ніби вуж,
Білоголовий метр із чорним піднебінням.
Співаєш пісню все одну і ту ж,
Що рахітичне наше покоління.

Так! Ми не густо кричимо “ура”,
“Ура” в нас пахне хлібом і станками.
А здохнути тобі давно прийшла пора,
А нам – покласти на язик твій камінь.

Люблю я Вас і віддаю чолом —
Стружу для Вас міцні дубові мари.
Пишіть!
Колись мій Тузик за столом
Перечитає Ваші “мемуари”.

(“Прапор”, 1, 1963)

Джерело: *Кошелівець І.* Панорама найновішої літератури УРСР. — Мюнхен: Пролог, 1963.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/drach_ivan_fedorovych/oda_chesnomu_boiahuzovi